

{ אז נדברו }

פרשת וישב תשע"ח | גליון מספר: 361 | לסדר: "וכל אשר הוא עושה ד' מצליח בידו"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדריים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

מה הקירטריונים להתקבל למוסדות החסידות בה"א הידיעה??

בחנוכה אנחנו נפגשים עם תופעה שאנחנו שלא כ"כ פוגשים אותה במשך השנה... בחנוכה יש עיקר הדין... ויש מהדרין... ויש מהדרין מן המהדרין... ולא סתם... אלא כל ההידורים האלו הם מעוגנים כחלק בלתי נפרד מהצורה של המצוה... למה?? מה יש דווקא בחנוכה?? למה בכל מצוה גם אם יש הידור... הוא בצד... הוא שמור בפינה וממתין לאנשים המתאימים שיבואו לעשות אותו... ואילו בחנוכה המהדרין, והמהדרין מן המהדרין זה משהו שנכנס בתוך השו"ע... ובינינו... אני לא מכיר אפילו יהודי מסורתי שלא מקיים את המהדרין מן המהדרין?? למה??

התשובה היא: כל השנה כולה יש לקב"ה תורה... התורה היא שלנו... והוא מצוה אותנו לקיים אותה... ואנחנו ב"ה מסכימים לקיים את התורה... אבל בחנוכה קרה משהו חדש!!!! בימי מתתיהו בן יוחנן כה"ג... כשעמדה מלכות יוון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך... בקיצור: מלכות יוון יצאה במלחמה נגד התורה של הקב"ה!!! היוונים לא נלחמו אישית נגד העם היהודי... הם רק נלחמו נגד התורה... נו... מי צריך להשיב מלחמה שעררה?? הקב"ה... זה הרי תורה שלו... נכון?? ויש לו הרי כח... נכון?? אז שהוא ילחם נגד היוונים... אבל לא!!!! ואתה ברחמך הרבים עמדת להם **בעת צרתם!!!** עם ישראל לקחו את זה באופן אישי... זה היה הצרה הפרטית שלהם... התורה זה עסק פרטי שלנו... ואם אתם נלחמים נגד התורה אנחנו בצרה צרורה... כי אנחנו לא נוותר... גם אם "ולחצום לחץ גדול..." אנחנו נלחץ עד הקיר ובאש ובמים אנחנו נקיים את רצון ה'... ככה?? זה הצרה הפרטית שלכם?? אתם נמצאים בצרה צרורה?? מיד עמדת להם בעת צרתם... רבת את ריבם דנת את דינם... אם זה היה צרה פרטית של הקב"ה... היוונים היו יכולים להמשיך לרמוס את התורה עוד שנים רבות... כי סו"ס מי כמוך באלמים ה'. לקב"ה אין לו בעיה להתמודד מול עוברי רצונו... ה' בשמים ישחק... אבל ברגע שיש כאן עם שלוקח את התורה ללב!! זה העסק הפרטי שלנו!!!! וזה הצרה האישית שלי... מיד נתת ליראיך נס להתנוסס... הקב"ה מיד דן את דינם... למען יחלצון ידידיך...

חנוכה זה החג של עובדי ה' האמיתיים!!! חג של הבני תורה!!!

מה ההבדל בין בן תורה ליהודי פשוט?? אצל בן תורה עבודת ה' זה העסק האישי שלו!!! הוא לוקח את התורה קרוב ללבו... ואם מערימים עליו קשיים בלקיים את התורה זה הצרה הפרטית שלו... ממילא חנוכה זה חג שכל נקודת ההתחלה זה נימה אישית!! נימה שאומרת: נכון... אני לא חייב מעיקר הדין... אבל.. אז מה אם אני לא חייב... פה התחום שלי... פה הבית שלי... פה אני מוציא את כל האנרגיות... תן לי... תן לי להתבטא... תן לי להדר... תן לי להיות מהדרין מן המהדרין...

חנוכה הוא חג של תזכורת!!! יהודי יקר: זכור!!! נכון שיש דרך ארוכה בעבודת ה'... המסילה של הישרים מתחילה בזהירות... ואח"כ זריזות... ואח"כ נקיות... ואח"כ טהרה... ואח"כ פרישות ורק אח"כ באה החסידות... אבל!!! אם תשים לב... למרות שזה סדר מאוד מדורג... אבל בכל זאת אין מתחיל ספר מסילת ישרים? "יסוד החסידות ושו"ש העבודה התמימה! מה יש? למה רבינו מתחיל מיד מ"יסוד החסידות"... והרי הוא עצמו מאוד נאמן לסדר הקפדני של מסילת ישרים... והוא לא מרשה לנו לקפוץ לזריזות לפני שאנחנו משתלמים בזהירות... אז למה על ההתחלה הוא כבר מיד "קופץ" לחסידות??

מה התשובה??? נכון שיש סדר ויש דירוג!! אבל צריך לדעת לאן אני רוצה להגיע... אומר לך המסילת ישרים... כבר מהתחלה חשוב שתדע: שהיעד הרצוי שצריך לעמוד לך מול העיניים **זה חסידות!!!** לא... אל דאגה... זה אולי לא מחייב אותך עכשיו... כי אתה נמצא הרבה לפני כן... אבל לפחות תדע שלשם פנינו מועדות... שיהיה לך פעם בשנה איזה חנוכה שבו תעשה מידי פעם טעימות להנהגה של חסידות... להנהגה של מהדרין ומהדרין מן המהדרין... שיהיה לך מדגמים... שתדע לאן אנחנו רוצים להגיע... (שים לב: אחרי החסידות יש עוד כמה מדרגות עוד יותר נשגבות... ענוה... יראת חטא... ורוח הקודש... אבל בכל זאת בראשית הדרך לא זה מה שאנחנו צריכים להציב לעצמנו כיעד... רק מה?? חסידות!!! לשם כן אנחנו צריכים לחתור כבר מראשית הדרך!!! למה?? לא יודע... עזוב כעת למה... עכ"פ אלו הם הנתונים...)

זו הזדמנות לפתוח אחת ולתמיד את הנושא ששמו חסידות!!!

מה זה חסידות?? והאם אני נקרא חסיד?? מה המודד של חסידות?? מה הם התנאים להיכנס למוסדות של החסידות... כמובן החסידות בה"א הידיעה???

פרטים נוספים בעמוד 3-4 בגיליון זה...

ניתן לקנות את הקונטרס חובת כל היצורים

לפניך זה... להודות להלל לשבח לפאר לרוזנם...
ובו מאמרים בענייני ימי החנוכה והמסתעף.

בפלא': 0548446691

כמו כן ניתן להשיג חוברת זו אצל הנציגים הממונים

שבישבות

מוקדי מכירה:

ירושלים: בית וגן רח' הרב פרנק 29 קומה ב'

אזור רמות רובין 47 קומה ב' 0548419684

חדש בירושלים: ניתן מהיום להשיג חוברת ועלוני בחנות

"קשר סלולר" רח' שמואל הנביא 99 פינת בר אילן, פתוח בין השעות 11.00 בבוקר ועד 9.00 בערב

ביתר גבעה ב' אזור רמי לוי 0548450998

בני ברק: קבוץ גלויות 9 - 0548498057

משפחת בנים רחוב השלושה 11.

אזור חזון איש הרב דסלר - 0527117271 (ניתן לקבל גיליונות יחידים מידי שבוע בכתובת זו)

חדש בבגד ברק: כמו"כ ניתן מהיום להשיג חוברת ועלוני בחנות "קשר סלולר" באזור האלומות, רח' נחמיה 28 פינת עזרא 2.000 בצברים ועד 9.30 בערב

אשדוד - 0504120311

קרית ספר: ברומי שדה 3 052-7174781

ברכפלד - 0533109169 (כולל עטרת שלמה)

אופקים: שמירא 0534112035

נתיבות: 0548473542 (בין 7-9 בערב)

צפון: חניפה, הדר, שכפולית רחוב ביתר.

נווה שאנן: חניטה 81 משפחת זלושינסקי

רכסים: הורדים 4 א' משפ' קרינצ'ר נא לתאם: 0548415410

כרמיאל - 0527136165 משפחת שטיימן.

טבריה: 0504163727 רחוב גוש עציון 1 בשעות הערב.

כמו כן ניתן להשיג את הספר

"אהבתי" במוקדים הנ"ל

העלון השבוע נתרם לע"נ

האי גברא יקרא היי עניו היי חסיד, שייף עייל

שייף נפיק משרידי דור הישן,

הרה"ח ר' אברהם אלעזר בן הרה"ח משה יהושע

העשיל ז"ל, לרגל היא"צ הראשון י"ח כסליו,

ולע"נ זוגתו האשה החשובה מרת שיינדל יוכבד בת

הר"ר שלמה ע"ה לרגל יום השלושים י"ג כסליו,

וזכות פועלם וטובת מעשיהם, יהיו מליצי יושר לכל

צאצאיהם ההולכים וממשיכים בדרכיהם.

בצרור החיים יצרור ה' נשמותיהם.

הונצח ע"י ידידים נאמנים של בנו הרה"ח ר' חיים

יעקב צענווירט הי"ו מראשי קהל עדת חסידי

ראחמסטריווקא בארה"ב

הנצחה מנוסחת ע"י התורמים שיחינו.

יוסף הצדיק... אבל לא פחות מצדיק... הוא גם מוצלח מספר 1...

בפרשת השבוע אנחנו פוגשים את המתמודד הראשון בענייני קדושה!!! התורה מכריחה אותנו לשתוק בקריאת התורה ולהקשיב טוב טוב לבעל קורא... על ההתמודדויות של יוסף... התורה לא מוכנה שנדלג על זה! התורה רוצה שכולם ידעו שיש כזה דבר... וגם לזה יש תורה!!! ויש הדרכה איך להתנהג בסיטואציות כאלו... כלפי מה הדברים אמורים???

ישנם בחורים שאף אחד לא הכין אותם מראש... והם נופלים בבת אחת להתמודדויות אלו... ולא יודעים מאיפה זה נוחת עליהם... אז זהו!!! שהתורה מעוניינת שאנחנו נדע שזה קיים... ולא להבהל... גם לצדיק הגדול ביותר... הסמל והדוגמא לצדקות... גם לו היו התמודדויות כאלו... וזה חלק בלתי נפרד מעבודת ה'...

אף אחד מאיתנו לא מסתכל על יוסף הצדיק בעין עקומה על הניסיונות שהיו לו... נכון?? ולמה לא?? כי... כי זה לא היה הוא... זה היה היי!!! אשת פוטיפר!!! היא היתה הדובה (כלשון חז"ל...) היא זו שניסתה להחטיא אותך... ואילו הוא?? הוא אדרבה ואדרבה... בהתמודדות הזו הוא רק התגלה יותר ויותר באצילות רוחו ובגבורת נפשו שצלח את הניסיון הזה... **אז אותו דבר כל אחד ואחד מאיתנו**... זה שיש לך כאלו ניסיונות... וזה שיש לך התמודדויות בנושאים אלו... זה לא מביש בכלל... אין פה סיבה להתבייש... כי זה לא אתה!! **זה היצר הרע שלך!!! הוא זה שמקשקש בך**... וכל מה שנדרש ממך זה רק למאן!!! לא להיות הפראייר שלו... יש בחורים שלא מעיזים להתייעץ... מתיבישים מאוד מאוד לגשת לעזרה בנושאים אלו... ולמה?? כי איך הרב יסתכל עלי...?? שיש לי כאלו התמודדויות... כאלו ניסיונות?? **בן עליה יקר: אתה טועה!!!** כי שוב... כמו שאתה לא מסתכל על יוסף בעין שלילית... כי אתה מבין מצוין שזה לא היה הוא... אלא מישהו אחר... ככה גם פה... אתה עצמך יוסף הצדיק! אתה עצמך בחור בן עליה... רק מה?? יש לך יצר הרע... ש-לו אין גבולות... הוא חסר כל מכובדות... והוא מזמין לך כל מיני ניסיונות... כשאתה מגיע לבקש עזרה... אל תגש נבוך ותאמר יש לי בעיה... יש לי ניסיונות... לא!!! תבא בתלונה... יש פה מישהו שמתנכל אלי... רוצה להרוג אותי... הוא רוצה להרוס לי את החיים... זה מישהו אחר!

וימאן!!! אני ממאן לתת לו את התענוג הזה... אני לא רוצה למכור לו את עצמי... ככה לגשת.

יש כאן עוד נקודה מאוד חשובה שצריך לדעת אותה: כשיוסף הצדיק ממאן לחטא... יש לו דרשה שלימה... הוא מנמק את עצמו למה לא... הוא מסביר באריכות למה הוא לא יכול לחטא... **ורק בסוף!!! במשפט האחרון!!!** אז הוא מסיים ואומר: ואיך אעשה הרעה הזאת וחטאתי לאלוקים... שים לב: הנימוק של בין אדם למקום נאמר אחרון!!! **אתה יודע למה???** כי אנחנו משום מה חושבים שלהיות קדוש זה... זה... זה סוג של קדושה כזו... להיות צדיק זה סוג של צמצום כזה... אני בישיבה הייתי נקרא "צדיק"... ואל תדאג... לא נכשלתי אף פעם בגאוה... הייתי רק נעלב מה"כינוי" הזה... כן... בימינו יש הרבה כאלו שכשהם אומרים על בחור שהוא צדיק... הוא מתכוונים שהוא סוג של "תיש" "יש לנו צדיק לצדיק יש זקן"... ככה זה היום!!! צדיק מצטייר אצלנו כסוג של פראייר ששומר על העיניים כי הוא תמים... ואין לו מושגים בענייני העולם הזה... ולכן אין לו בעיה לשמור על העיניים כי בלאו הכי אין לו מה להפסיד... **אז בשביל זה!!!** (הוכיח כאן בגיליון זה כמה וכמה פעמים-) בדיוק בשביל זה!!! הסמל והדוגמא שלנו לצדיק יסוד עולם זה יוסף הצדיק... שהוא האחרון שאתה יכול להגיד עלי שהוא היה תמים... הוא היה יפה תואר ויפה מראה... מוצלח בקנה מידה... דיפלומט מספר אחד שנסתדר עם כל אחד- מי שזה יהיה... מספר אחד בכלכלה העולמית... חכם ונבון... יודע שבעים שפות... משנה למלך... (חוץ מזה שהוא גם היה "אברך") בקיצור: האחרון שאתה יכול לחשוף בו שהוא היה תמים... **והוא!!! בדיוק הוא:** הוא הסמל והדוגמא לצדיק יסוד עולם!!! **שלא חטא!!!** יוסף הצדיק מלמד אותנו שלא לחטא זה לא רק עניין של צדקות... **זה גם עניין של מוצלחות**... אדם מוצלח לא חוטא!!! כי לחטוא בנושאים אלו... הרבה לפני שאתה חוטא לאלוקים... אתה חוטא לעצמך... אתה דופק לעצמך את החיים... בן אדם שנופל בנושאים אלו זה בן אדם **שלא שולט על עצמו**... ובן אדם שלא שולט על עצמו זה מתכון לבן אדם לא מוצלח שאף פעם לא יהיה עקבי ותמיד ידפוק לעצמו את החיים... זה בדיוק מה שטען יוסף לאשת פוטיפר: מצטער מאוד... אני בן אדם **מוצלח!** אני אדם ששולט על עצמו!!! ולכן אני לא חוטא... **יוסף לא חוטא כי הוא בן אדם מוצלח!!!**

יוסף לא משאיר הכל ליראת שמים... יוסף לא מחכה רק לספרי מוסר שהם ישכנעו אותו לא לעשות עבירות... ליוסף יש עוד מה להפסיד הרבה הרבה לפני היראת שמים...

ומאוד חשוב שנדע את זה!!! כי יש כלל במוסר: להקטין את הניסיון... אין שום עניין לקום בבוקר ולהיתלש מהמיטה רק בגלל קריאת שמע... צריך לקום בבוקר כי אני **בן אדם**... ואחרי שאני **בן אדם** אז צריך לקרא ק"ש בשעה ש**בני אדם** קמים... אין שום עניין לחפש מקור בשו"ע מנין שאסור לחטט בפחים... אין עניין למצא לזה מקור מדין "והיה מחניך קדוש"!!! אני לא מחטט בפחים כי אני בן אדם ולא חתול... וזה... זה מספיק לי... אם זה לא יעזור... אז נצטרך להגיע גם ל"איך אעשה הרעה הזאת וחטאתי לאלוקים" אבל כל זמן שהאנושות מחייבת את זה... אין צורך להפיל על התורה את כל מה שהייתי רוצה ואני לא יכול ב"אשמתי"!! אז הנה!!! זה מה שיוסף הצדיק מלמד אותנו... למה לא כדאי לעשות עבירות?? אתה שואל למה... עונה יוסף: אני בתור יועץ לענייני הצלחה בחיים אומר לך שזה לא כדאי... מי שעושה עבירות מתחרט על זה... חבל לך... אני יודע מה שאני אומר... אני בן אדם מאוד חכם... מכל העולם מגיעים להתייעץ איתי... כולם עומדים משתוממים מהמוצלחות שלי... ואני אומר לכולם: אתם רוצים לדעת את סוד הצלחה שלי בפרשת מקץ?? בבקשה... תפתחו פרשת וישב ותראו שהקדושה שלי והשליטה על עצמי בנושאים אלו היא סוד הצלחה שלי... אז כמובן... שבשלב מסוים יש שלבים מסוימים שהנימוק הזה לא עובד עליהם... ואז נצמדים לקיי... ואז נאלצים להוציא את הכרית אויר האחרונה... "ואיך אעשה הרעה הזאת וחטאתי לאלוקים"... אבל את זה צריך לשמור לסוף!!!

בקיצור: תכל'ס: מה אני בא לומר??? בחור יקר... תוציא לעצמך מהראש... לשמור על העיניים... ולשמור על קדושה... ולהזהר מגלישה באינטרנט... זה לא עניין של צדקות!!! זה הרבה לפני כן... זה ביזנס!!! זה מוצלחות!!! זה שליטה במצב!!! זה ההבדל בין בן אדם מוצלח לסמרטוט... יש לך הזדמנות להיות מוצלח וגם להיקרא צדיק יסוד עולם... כדאי לך...

מה זה חסידות...???

ההגדרה של רבינו הרמח"ל מה זה חסידות היא כך... זה לשונו בדילוג ובקיצור נמרץ: "...מי שאוהב את בוראו אהבה נאמנת הוא מסוג האוהבים... שלא יאמר לא נצטוותי יותר די לי במה שנצטוותי בפירוש אלא יקרה לו כמו שיקרה אל בן אוהב אביו שאילו יגלה אביו את דעתו גילוי מעט שהוא הפץ בדבר מן הדברים כבר ירבה הבן בדבר ההוא ובמעשה ההוא כל מה שיוכל... ותהיינה לו המצוות לגילוי דעת בלבד לדעת שאל העניין ההוא נוטה הפצו ורצונו יתברך שמו וזהו הנקרא עושה נחת רוח ליוצרו" ע"ל (אגב: מומלץ מאד ללמוד את פרק י"ח במסילת ישרים בעיון... ולדייק בלשונו של הרמח"ל הדק היטב כפי שמקובלנו בשם הגר"א זיע"א שאין בספר מסילת ישרים כפילות לשון ואפילו לא מילה אחת מיותרת) **כלומר כך:** יש כאלו שברגע שהם מגיעים לתחום הלכתי... הם ניגשים לזה כמו איזה מוצר מתכתי שצריך להעביר אותו בבר קוד... נכון!!! הם לא לגמרי טועים... המצוה הבסיסית!!! השלד הבסיסי של המצוה... יש לו באמת בר קוד ברור ששמו הלכה! בארבעים סאה הוא טובל... בארבעים סאה חסר קורטוב לא עלתה לו טבילה... כן... מקוה שיש פה 40 סאה חסר קורטוב הוא לא עובר בבר קוד של התורה... ציצית שחסר בה שני חוטים היא אויס'!!! היא לא עוברת בבר קוד... סכך שנפתח בו אויר שלושה לאורך כולה... סוכה כזו לא עוברת בבר קוד... אתה יכול להפוך אותה מכל הכיוונים כמו הקופאית... ושוב דבר לא יעזור... המחשב לא נותן... כל זה נכון כשמדובר בבסיסי!!! בגדרים הבסיסיים והמינימליים ביותר של המצוה... **אבל!!!** מותר לדעת שאחרי!!! אחר שאת הבסיס אתה כבר מקיים... והמצוה כבר נעשית לפי כל פרטיה ודקדוקיה... מכאן ואילך מתחיל עולם שלם של רגשות... שכאן אפשר להתבטא איך שאתה רוצה ומה שאתה רוצה...

אני אתן לך דוגמא: לפני כמה שנים נפטר אחד מגדולי הדור... הגאון ר' חיים פנחס שיינברג זיע"א... כולם הכירו אותו מהנהגה הלא שגרתית שהיתה לו... שהוא נהג ללבוש המון המון ציציות... עכשיו: כולם שוברים את השיניים ואת הראש להסביר למה... למה הוא עשה את זה?? מה היה העניין שלו ללבוש כ"כ הרבה ציציות??? אז יש כל מיני השערות... יש כאלו שטענו שזה היה סוג של נדר... או לצאת ידי כל מיני שיטות... ותסלח לי... אבל בלי לדעת ובלי להכיר ובלי לברר אם אני צודק או לא... אני יודע בוודאות מה הסיבה שהוא עשה את זה... אתה יודע למה?? כי מרן הרב שיינברג פשוט מאד מאד אהב את מצות ציצית (ו... ו... ולכן!!! לכן הוא לבש מלא מלא ציציות... מה צריך יותר מזה?? מה לא ברור פה?? למה צריך לחפש עוד הסברים מתחת הריצפה??? סליחה: אם אני אכנס לחנות פיצה... ואני אזמין משולש פיצה אחד בלבד... ואח"כ אני אבקש עוד משולש פיצה... ואח"כ אני אזמין עוד משולש פיצה... יש מישהו שלא מבין למה עשיתי את זה...?? מה פירוש למה??? כי כנראה שאני אוהב פיצה... ומי שאוהב פיצה אוכל פיצה... ואח"כ מבקש עוד פיצה ועוד פיצה... אז מה לא מובן שכמו שאני אוהב פיצה... ככה הרב שיינברג זיע"א אהב את מצות ציצית... ואהבתו הגדולה למצות ציצית הביאה אותו כל פעם להוסיף עוד ציצית ועוד ציצית ועוד ציצית

כאשר יוכל שאת... מה פה לא מובן??? למה כ"כ קשה לנו להסביר את ההסבר הפשוט הזה??? **אתה יודע למה??? אני אגיד לך למה...**

כי כשאני מגיע לפיצה... כולם מבינים שהגעתי כעת לתחום הפרטי שלי... כאן אני הוא זה שאוהב פיצה... וכאן זכותי לאהוב כמה פיצה שאני רוצה ובאיזה רוטב שאני רוצה... אבל כשמגיעים למצוות??? בראש שלנו תקוע שכשמגיעים למצוות כאן אני עומד מול רצון ה'... וממילא כאן אני יוצא מהתמונה!!! כאן רק הקב"ה מזמין... ואני פסיבי לגמרי!!! אני לא מתערב... אני רק פותח שו"ע ובודק בדיוק מה אסור ומה מותר וזהו...

אז זהו שלא!!! רק ביחס לקוים האדומים של המצוות... רק שם אני צריך לפתוח שו"ע ולתאם עמדות שאני מקיים את רצון ה' ואני לא מוסיף ולא גורע (מה שנקרא "מלמד שבחו של אהרן שלא שינה") אבל בתוך הטריטוריה של המצוה... בתוך הקוים האדומים של המצוה... כאן זה כבר שטח פרטי שלי... כאן אני יכול להתבטא ולהשתולל כמה שאני רוצה... **כאן מותר לי להיות אמריקאני!!!** כשאמריקאי החליט לשפץ את הבית... אין לו שום סטנדרטים... הוא עושה את זה לפי איך שבא לו... איך שנראה לו... איך שהוא אוהב!!! זה בדיוק הסיפור עם הרב שיינברג זיע"א... הוא ניגש למצות ציצית לא רק כמו רצון ה' שצריך לקיים אותו בקרירות... הוא הגיע לשם כמו שאמריקאי מגיע לשטח הפרטי שלו... עם כל ההובי... עם כל הרגש... ועם כל האהבה... **ואת זה משום מה קשה לנו לקלוט!!!**

זה הפירוש הפשוט של חסידות!!!! השלב שאחרי ההלכה!!!!

אני כבר יודע את ההלכה... אני כבר מקיים את ההלכה... אני מידי פעם שוב מוודא שמרוב עצים אני לא מאבד את היער ואני לא חוצה את גבולות ההלכה... אבל אחרי שוידאתי שאני בתוך הגבולות... מכאן ואילך זה השטח הפרטי שלי... זה מקום הביטוי שלי בעבודת ה' ואני אמור להתחבר לזה באופן אישי... ולהכניס שם את כל הישות שלי...

עכשיו תקשיב טוב טוב לציטוט מילה במילה מהמסילת ישרים: (בביאור חלקי החסידות) וז"ל: ועל דבר זה נאמר 'לעולם יאדם ערום ביראה' לדעת ולהתבונן דבר מתוך דבר ולחדש המצאות לעשות נחת רוח ליוצרו בכל הדרכים שאפשר להראות" אתה שומע מה אומר המסילת ישרים?? **לחדש המצאות!!!** כן... מותר לך **להמציא המצאות**... איפה?? בתוך היהדות שלנו...

אוי ואבוי שה' ירחם... **המצאות ביהדות??** איך אפשר לומר כזה דבר?? והרי "חדש אסור מן התורה..." ו"זאת התורה לא תהא מוחלפת"??

מה התשובה??? אין שום קשר!!! כשמדובר על הגבולות הבסיסיים של המצוה בזה אין מקום לשינויים... ואין מקום להמצאות... אבל מכאן ואילך זה כבר ההובי שלי... המגרש האישי שלי... כאן?? זה החליל הפרטי שלי... זה הריקוד האישי והיחודי שלי איך אני מפזז ומכרכר בכל עוז לפני ה'... וכאן אני צריך להיות מקורי!!! כאן אסור לו לחקות אנשים

אחרים... חסידות זה משהו מאד מאד אישי ביני לבין אבא שבשמים... זה לא משהו שאפשר לחקות אותו... כאן כל אחד מגיע עם התכונות שלו... ר' חיים פנחס שיינברג מתבטא עם הציציות הרבות שלו... ואני?? אני אלמד ממנו??? חלילה!! אם אני אלמד ממנו... זה לא יהיה חסידות... זה יהיה חיקוי של גדול בישראל... אני אעשה את החסידות שלי בשטח האישי שלי... במצוה המסוימת שאליה אני הכי "מתחבר..." במצוה שבה אני מרגיש שאני הכי מתעלה... ומה אני בדיוק אעשה?? תסמוך עלי... יש לי מספיק רעיונות יצירתיים איך אני מבטא את עצמי כשאני רוצה... בקיצור: נא לא להתערב לי בעסקים האישיים שלי עם הקב"ה...

כאן זה השטח הבלעדי שלי!!! כאן אני יכול להשתולל ולהתבטא לפני אבא שבשמים כמו שרק אני והוא מבינים אחד את השני... **זו חסידות!!!**

חנוכה זה החג של החסידים!!! מה שנכון נכון... אם אתה רוצה להרגיש חנוכה... אם אתה רוצה להשתתף במעמד של פרסומי ניסא שבו עומדים סוד ישרים ועדה וומהללים לקב"ה... הכתובת היא בהדלקה המרכזית של חצרות האדמורי"ם... **אבל!!!** אתה... החסיד הקטן... האחד חלקי מאות אנשים שעמדו שם במרומי הפערנצ'ע'... כשאתה מגיע הביתה להדליק נרות חנוכה... איך **אתה** מדליק??? האם אתה מחקה את מה שראית אצל הרבה?? האם אתה עושה בדיוק מה שראית בהדלקה של הרבה?? אם ככה אתה עושה אתה אולי חסיד של-- הרבה... אבל מתי כבר תהיה חסיד אמיתי?? **חסיד אמיתי זה "להמציא המצאות"!!!!** חסיד אמיתי השטח הפרטי והאישי שלי מול אבי שבשמים ולהתבטא שם כמו שאני יודע להתבטא... בינינו... כשאתה מתעצבן אתה לא מחקה אף אחד... אתה יודע לבד לצעק כמו שאתה יודע טוב מאד לצעוק... כשאתה נתקף בתאוות אכילה... אתה יודע לעשות את העבודה לבד... אתה לא צריך לחקות אף אחד... אז אותו דבר במצוה... אם אתה חסיד... ואתה נתקף ברגשות חסידיים אמיתיים... מותר לך להתנהג באופן טבעי כמו כל שטח אחר בחיים שאתה מתנהג בו בטבעיות... זה השטח האישי שלך מול אבין שבשמים... עד כמה שידוע לי הוא רוצה גם אותך... הההראיה... שגם אתה מדליק נרות חנוכה... כנראה שהקב"ה לא מסתפק בהדלקה של הרבה... הוא רוצה גם אותך.

עד כאן חסידות מהמקום של אהבה!! אבל להוי ידוע לך שחסידות מתבטאת גם בצורה של כבוד ויראה... כאן אנחנו מגיעים לתחום ששמו חומרות!!!! יש כאלו ש... שברגע שהם פוגשים מישהו שקצת מחמיר בהלכה... הם פתאום מקבלים ראש קטן קטן... והם "לא מצליחים" להבין מה העניין להחמיר... אם מותר אז מותר... מה העניין לחפש חומרות מתחת הריצפה?? זה נהיה סוג של חוסר תקשורת!!! המחמיר לא מבין איך המיקל מיקל... והמיקל לא מבין מה העניין להחמיר... אם אתה רוצה להחמיר אז למה אתה יושב... תחמיר על

והחוסר תקשורת הזו היא פשוט מפגש לא מוצלח בין שני עולמות... עולם של חסיד מול עולמו של היהודי הפשוט... ש... שלא מתחסד עם קונו...

אני אתן לך דוגמה: כידוע במטוס יש נערווען מאד גדולים!!! אני לא מאחל לך... אבל אם פעם תטוס במטוס... ויהיה שם לפתע תקלה טכנית הכי שולית בתאורה או במסכים של המטוס... הטייס לא יקח סיכון!!! הוא ינבא את הגרוע מכל... ומיד הוא ידליק אותות חירום כאילו אנחנו עוד רגע מתרסקים... ובהזדמנות הראשונה הוא יעשה נחיתת אונס... ואז יגיע טכנאי ויבדוק את התקלה ויתברר שזה שום דבר... סתם תקלה נקודתית... ו... וטוב... בסדר... אפשר להמשיך הלאה...

אה... מה קרה??? מה זה הנערווען האלו??? וכי הטייס בבית שלו... גם שם הוא עושה עסק מכל איזה פלורוסנט שהתחיל להבהב? האם גם בבית שלו הוא מרחיק לכת... ועל כל איזה צפצוף הכי קטן הוא מתחיל לדמיין שעוד שניה כל הבית עולה בלהבות... נכון שלא??? נו... אז למה פה הטייס פתאום כן נהיה נערוויסטט??? נו... מה התשובה???

כי אדוני!!! אנחנו באוויר!!!! ובאיר לא לוקחים סיכונים...

כל זמן שאנחנו מקורקעים... נמצאים עם שתי רגלים על הריצפה... כאן אפשר לחיות עם רשימה ארוכה של לקויות... כי... כי מה כבר יכול לקרות... אין לנו מה להפסיד... נחכה לטסט השנתי... ואז יתכן שנקבל דו"ח שלם על רשימה ארוכה של מחדלים שהיו לנו... נו נו... אבל כשנמצאים באוויר?? כאן אי אפשר לקחת סיכונים... אבאלע...
אנחנו באויר!!!

אותו דבר כאן: יהודי ירא שמים באמת... שניגש ליידישקייט ברצינות... בן תורה שמבין שכשהוא מקיים מצוות הוא כעת ממריא!!! הוא מחזיק בהגה של מטוס אדיר רב עוצמה שיש לו יעד!!! הוא צריך להגיע איתו עד כסא הכבוד!!! **אז באויר לא לוקחים סיכונים...** אני חייב להגיע בשלום למחוז חפצי... המצוה הזו חייבת להגיע ולפעול את הפעולה שלה במקום הנכון... ואני לא מסוגל לסבול אופציה שאולי אני טועה בגדול...

כן... מי שהיידישקייט שלו מקורקעת ושואפת לריצפה... בטח שהוא רגוע... מקסימום... במקרה הכי רגוע... אם יקרה משהו... הביטוח ישלם... אני כבר אמצא את מי להאשים בעבירות שלי... את הכשרויות שמעלו בתפקידם... ואת הרבנים שלא מספיק אמרו לי שזה חמור... יופי... מצאתי אשמים... **אבל בן תורה נמצא באוויר!!!!** זה עסק שלו!!! הוא הולך על כל הקופה!!! הוא צועד יחד עם המצווה!!! זה מטוס פרטי שלי... אני כעת מוביל אותי ואת כל המשפחה שלי לחיי נצח ואסור לי לטעות בכל מחיר!!! אני רוצה שתבין: בן תורה שאת כל חייו הקדיש לתורה ולעבודת ה'... הוא לא עושה חיל כאן בקרקע... הוא הקריב את חיי הקרקע שלו... לטובת מה??? לטובת ההמראה של בן עליה!!!! אני ממריא לאויר... ואני כעת עושה את דרכי עד כסא הכבוד... ו... ו... ואם

פה אני טועה?? אז מה יהיה איתי?? אני מפסיד שני עולמות...

את העולם הזה כבר הפסדתי... כי אני כבר הקרבתי את כל חיי המותרות שלי בשביל להמריא לעולם הבא... אני כבר המראתי מעל מהקרקע... ואם לשמים אני גם לא מצליח להגיע... אז נשארתי תקוע באויר... לא בשמים ולא בארץ... בלי העולם הזה וכל העולם הבא...

נו... עכשיו אתה מבין למה בן תורה מחמיר ולא לוקח סיכונים???

בטח אתה... לך אין שום נערווען... כי אתה התמקמת פה מאד יפה בעולם הזה... מה שבטוח בטוח... עכשיו... חוץ מהעולם הזה... אתה לא מתנגד להשקיע גם בחברת ביטוח ששמה העולם הבא... אתה מנדב מידי פעם לקרן פנסיה של העולם הבא שלך... כי למה לא... נו... בסיידר... אז מקסימום העולם הבא שלי הוא לא מובטח לי בטירליון אחוז... אלא רק במיליון אחוז... נו... העיקר ש-פה אני ממוקם בסיידר!!!

אבלו!!!! בא נראה מה יקרה אם פתאום יגיעו אליך כל מיני שמועות לא מוסמכות בכלל... שהבנק שכל הכסף שלך מופקד אצלו הולך לפשוט את הרגל... אבל אל תדאג... זה סתם שמועות באויר... עורבא פרח... אל תעשה עסק... אל תתייחס לשמועות האלו... אף אחד לא לוקח אחריות על השמועות האלו... תהיה רגוע...
נו... אתה תהיה רגוע???

ממש ממש לא!!!! למה?? **כי הפעם הגיע תורך להרגיש באוויר!!!!** פתאום הקרקע שעליה אתה עומד מתחילה טיפה להתערער... אז כמובן שזה רק נערווען... כי זה רק שמועות וזה לא אומר כלום... אבל הנערווען האלו מספיקים לך... זה הקפיץ לך את הלחץ דם לגבהים...

אז הנה!!!! כל אחד נערוויסט בתחום שלו!!! כל אחד לא לוקח סיכונים בתחום היקר ללב!!! זה!!! זה בדיק מה שנדרש מהחסיד השלם: שעבודת ה' תהיה התחום היקר ללבך!! שזה יהיה תחום ההתפתחות שלך!!! ואם כבר כל אחד מאיתנו סובל מקצת כפייתיות... וקצת חוסר בטחון עצמי... וקצת חרדות...
אז שזה יהיה כאן!!! תהיה חרדי!!!!

חרדי לדבר ה'!!! אה... חרדות באופן כללי זה דבר לא בריא... חרדות זה סוג של בעיה נפשית... אתה צודק!!! חרדות זה באמת לא בריא... וצריך לטפל בזה... אבל לפני שאתה שולח אותי לטיפול על החרדיות והחרדה שלי בעבודת ה'... לפני כן אני רוצה שתשלח את המשקיע הגדול שרועד וחרד על המניה שלו שבזמן האחרון התחילה לרדת... והוא התחיל לפתח חרדות מי יודע לאיזה קטסטרופה זה יכול להידרדר... אני רוצה שקודם תשלח אותי לטיפול על החרדות!!! אה...?? אותו אתה לא תשלח לטיפול... כי אתה מבין אותנו... אתה מבין שיש פה הצדקה לחרדה... ולא רק הצדקה אלא החרדה הזו היא במקום... היא מונעת ממנו להיות אדיש ולא לנוח על זרי הדפנה אלא לעשות הכל כדי לעצור את הקריסה בעוד מועד... **אז הנה...** בשביל זה אני חרדי גאה!!! חרדי על חיי עולם!!! חרדי על חיי הנצח שלי!!! אני חושב שיש לי הרבה יותר ממה להיות חרד מאשר הוא... אני הכל שולח במטוס!!! אני לא משאיר פה כלום... את הכל אני משגר לחיי הנצח שלי... אני

בהחלט חרד על העסקים הנצחיים שלי... זה חסידות!!!!

אז כמובן שיש כאלו שמאד נבהלים ממשפט כזה... והם מיד מסתייגים... וטוענים שדרך החסידות לא אוחזת מנערווען וחרדות...

הוי... שתהיה לי בריא... אף אחד לא אוחז מחרדות ולא מנערווען...

אנחנו מדברים פה על תוצאה!!! החסידות אומרת שעבודת ה' זה העסק הפרטי שלי!!! זה עסק שלי!!! עסק שאני לוקח אותו ללב!!! זה מגיע לידי ביטוי בכל דבר... באהבה וביראה... באהבה זה מתבטא בזה שאני מחובר לזה בכל נשמתי... ואני מציא המצאות וחושב כל הזמן איך לייעל את העבודת ה' שלי... ואילו ביראה זה מתבטא שאני מפחד על העסק שלי... כן... אמא בישראל שחזרה הרגע מהבית חולים עם התינוק הזעיר... כמה אהבה יש לה לתינוק... אבל באותה מידה... ברגע שיפתחו את החלון ותנשום רוח סגרירית... באותו רגע האהבה הגדולה תתחלף ליראה... תסגרו... תסגרו מהר את החלון... קררר לילד...

זה הולך ביחד!!! אין אפשרות להפריד אהבה מיראה!!!! לשניהם יש שורש אחד... והוא: חיבור אמיתי!!! חסידות!!! אדם שמחובר למה שהוא עושה... הוא ניגש אליו כמו בעל עסק שאוהב את העסק וחרד לשלומו...

והמדגם השנתי שלנו לחסידות זה ימי החנוכה החביבים!!!

זו הזדמנות לכל אחד ואחד מאיתנו לקפוץ בבת אחת מדרגה ופתאום להיות מהדרין מן המהדרין... כי לשם אנחנו שואפים להגיע... ובמדרגה הזו גם אחזנו בימים ההם בזמן הזה... שלקחנו באופן אישי את המלחמה שהיוונים נלחמו בתורה... ראינו בזה צרה אישית שלנו... וזה מה שעורר את כל הנס של חנוכה!!! זה מה שדוד המלך מתחנן לקב"ה: ה' נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה... גלוי וידוע לפניך שהתאוהו שלי זה עבודת ה'... וגם האנחה שלי זה על הקשיים שלי בעבודת ה'... אם זה בעיה אישית שלי... אז אנא תרחם עלי... נעמוד מול נרות החנוכה ונתחנן לקב"ה: אנא!!! אני רוצה לעבוד אותך... הפעם זה אני!!! אנא ממך... תעזור לי... זה רצון שלי... זה עסק שלי... אזי מובטח שקרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת... מתי אנחנו קוראים לקב"ה באמת?? רק כשה נוגע אלינו באמת!!! דו"ק...

להם את זה...

לדוגמה: ישנם הרבה בחורים שאוהבים להתלבש עדכני... אין בעיה... אני לא מהסוג שאכתוב בגיליון זה בעד או נגד... (בא נניח שאין בזה שום בעיה... תלבוש את זה בישיבה... תרגיש מצידי מיליון זולר ויערב לך...) אבל ההההלו... קח בחשבון שהלבוש העדכני הזה הוא זר להורים שלך... מידי זר להם!!! מה הם אשמים שהם לא לגמרי בעניינים... והם לא לגמרי מעורים בישיבישקייט העדכני... ולא יודעים שכככככולם הולכים ככה... וממילא כשהם רואים את הגיזרה העדכנית הזו שמרוחה עליך הם נבהלים... זה עושה להם רע... זה מלחיץ אותם... זה נראה להם שאתה מתרחק מהם... **והם כסה"כ צודקים!!!** (כי בינינו... גם אתה לא היית הולך עם זה... אם לא היית רואה שכולם הולכים ככה... בינינו לבין עצמנו... זה הרי לא באמת יפה... אבל שישאר בינינו... אני לא אגלה לאף אחד שהסכמת אינתי ח"ו...) אז תחשוב עליהם... תשקיע קצת מחשבה בהורים שלך... שמחכים לך ורוצים לראות שאתה בסיידר... הדוגמא מהלבוש העדכני שהבאתי עכשיו זה דוגמא קטנה לשלל רחב של כל מיני דפוסי התנהגות שאצלך זה לא בעיה בכלל... ובאמת לא בעיה... אבל עם קצת מחשבה אתה יכול להבין שאצל ההורים שלך זה יכול להתפרש כמשהו מלחיץ... כמו כן: בכל מיני מוזיקות למיניהם ש"היום זה רץ" אבל הההלו... תתחשב בהורים שלך... למה להדליק להם נורות אדומות מיותרות... למה להביא לבית חפץ חשוד... שההורים שלך בטוחים שמי יודע מאיזה מחוזות מפוקפקים הבאת אותם... תאמין לי שאני מבין אותך... מוקדם מידי בשבילך לחשוב בראש של ההורים שלך... אבל שיהיה לך ברור שאתה לא תהיה יותר טוב מהם... אתה גם תרצה שהילדים שלך ישמרו קשר עין... ואתה גם תבהל עד עמקי נשמתך כשהם יופיעו לפניך עם המושגים שמקובלים בשנת התשצ"ג... אבל בא נקווה שעד אז המשיח יגיע... בינינו... איך אפשר שלא... אין אפשרות אחרת...

שמעתי פעם וורט... בפרשת יגש כשבאו לבשר ליעקב אבינו שעוד יוסף חי כתוב: **"ויפג לבו--- כי לא האמין להם..."** אומר הרמב"ן: ויפג לבו... שהוא התעלף ופסקה נשימתו... (לא כפירוש רש"י) מה כתוב כאן???

שיעקב התעלף ונבהל... **למה?** כי הוא לא האמין להם...

יש לי קושיה פשוטה: אם יעקב לא מאמין להם... אז ממה יש להתעלף??? ממה יש לו להיבהל? לדוגמה: אם משהו יבא אלי ויגיד לי שהתחילה מלחמת העולם השלישית... אם אני מאמין לו... יש לי בהחלט מה להיבהל... אבל אם אני לא מאמין לו אז לא... לא עשיו עסק... לא אמרת כלום... אני ממשיך עסקים כרגיל... אותו דבר כאן: אם יעקב אבינו באמת לא מאמין למה שאומרים לו... אז הוא אמור להמשיך עסקים כרגיל... אז איך יכול להיות שיופג לבו--- כי לא האמין להם??

התשובה היא:

תישנם דברים שכן אדם דווקא כן נוטה להאמין... **אבל הוא מפחד להאמין!!!** מרוב פחד הוא מעדיף שלא להאמין... מה שנקרא בשפה המקצועית: "הדחקה"!!! כלומר: מרוב פחד הוא דוחה את הדברים ומעדיף לא להאמין למידע החדש... וזה מה שקרה עם יעקב אבינו... 22 שנה יעקב אבינו חי ומתבשל עם הצער הנוקב שטרף טורף יוסף... והנה יום אחד מגיעים אליו ומבשרים לו: עוד יוסף חי... אוי... איזה בשורה טובה... איפה? איפה הוא חי?? במצרים!!!! אוי ואבוי... מה אמרתם... במצרים???? יעקב נבהל עד עמקי נשמתו... רבש"ל... אם יוסלה שלי חי במצרים לבד לבד במשך 22 שנה... מי יודע מה המצב הרוחני שלו...

אוי אוי... יעקב נחרד... אני לא רוצה לדמיון איך הוא נראה עכשיו... אז לא... לא... מויחל טיבות... אני אוטם את האזניים... אני מעדיף להשאר במצב הנוכחי... לא חי... לא כלום... אני מעדיף להמשיך להשאר בברוך שטרף יוסף חיה רעה אכלתהו... מאשר לפגוש את יוסלה שלי עם איפון בידיים ועם ג'וקים בראש מכל הלכלוך שנטמע בו ממצרים...

אבל יוסף לקח את זה בחשבון!!! הוא ידע שיעקב אבינו יעדיף לא להאמין שהוא חי מאשר להאמין ולהיחרד מה עלה בגורל הרוחניות של בנו... בשביל זה יוסף שלח לאביו קודים ישיבתיים... קודים בלומדיס... אבא... זה בסדר... תהיה רגוע... אני עדיין מונח בלימוד... את האלוקים אני ירא... **ככה???** אם ככה... ותחי רוח יעקב אביהם... הסתלק המוקש שחסם אותי מלהאמין... עד עכשיו פחדתי להאמין... מרוב פחד אז רציתי האמנתי... עכשיו שאני יודע שהבן שלי נשאר בצדקותו... אני קורן מאושר...

עכשיו: האם הוורט הזה נכון או לא... לא יודע... אבל מה שברור הוא שהמסר כמות שהוא הוא ודאי נכון... בחור יקר: שתדע לך שפחד של הורים לחשוב שהבן שלהם לא הולך בדרך הנכונה... ברוב המקרים הוא יותר מר ויותר בלתי נסבל מחיה רעה אכלתהו... אתה יכול לשאול את ההורים שלך... הם יאמנו לך את זה... בקיצור: מה אני בא לומר לך??? שאתה יושב על חבית נפץ!!!! ובידיך... ובקלות... אתה יכול להחיות את רוח ההורים שלך... ועוד יותר בקלות אתה גם יכול לעשות ההיפך ולהפיג את ליבם... **בידך הדבר!!!** ותאמין לי שאין כיבוד הורים גדול ונשגב מזה... ברגע שמגיע אליך איזה חבר רע ורוצה לפתות אותך ללכת למחוזות לא רצויים... תדמיון את דמות דיוקנו של אבך בחלון... ותגיד לחבר שלך בזה הלשון: כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אינתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי... ותאמין לי: שאתה לא מגזים!!! ותאמין לי שיש הרבה בחורים שעשו שטויות... ואם הם היו רק יודעים כמה צער ועגמת נפש תהיה להורים שלהם... זה היה מרתיע אותם גם מול הניסיונות הכי קשים... אז בשביל זה נכתב לך כאן מאמר זה...

אגא... אתה לא הפקר... משהו מחכה לך בבית... בינה זאת...

כשהתורה מדברת על מכירת יוסף... התורה מתייחסת רק לצרה של יעקב... ש"ויקרא יעקב שמלותיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים..." יעקב הוא המתאבל... הוא שרוי בצער... "כי ארד על בני אבל שאולה..." מי יורד שאולה?? יעקב... רגע... ומה עם יוסף?? אף יעקב יורד שאולה בגלל יוסף... אז יוסף בעצמו... "כ"ש הוא ירד שאולה... סו"ס יוסף הוא פה המסכן הגדול... הוא זה שנוזק לבו... הוא זה שנמכר מאחד לשני... הוא זה שירד למצרים בודד ומושפל... אז למה עדיין כל פעם שהתורה מדברת על מכירת יוסף... זה נשמע כאילו כל הצרה מתייחסת רק ליעקב... קפץ עליו- על יעקב רוגזו של יוסף... נו... מה עם רוגזו של יוסף בעצמו?? אלא מוכרחים לומר וכך גם משמע לאורך כל הדרך:

שכמה שליוסף היה קשה... וכמה ש"עינו בכבל רגלו ברזל באה נפשו..." וכמה שהוא היה עבד מושפל ומורחק מכל משפחתו... עדיין!!!! זה עדיין לא התקרב בכוח זה לצערו של אביו יעקב!!!! כלומר: בשביל יעקב אבינו לחיות 22 שנה מתוך תחושה ש"טרוף טורף יוסף" וחיה רעה אכלתהו... שהמדרש אומר: שחיה רעה הכוונה לניסיונות בקדושה... החרדה של יעקב אבינו על שלומו של יוסף וכמה קשה לו הניסיונות האלו... ומי יודע האם הוא מצליח לעמוד בניסיונות אלו... המחשבות המיסרות האלו שלא הירפו מעקב אבינו במשך 22 שנה... היו כ"כ קשים ומרים שיעקב אבינו היה מוכן להחליף עשר פעמים עם הצרה הפרטית של יוסף... כלומר: אמנם ליוסף הייתה את הצרה שלו... אבל הצרה של יעקב בתור אבא שנפשו יוצאת מדאגה לבנו אהובו הייתה קשה ומרה עשרות מונים... וזו הסיבה שכשהתורה מתייחסת למכירת יוסף... הרי לא רואים את הצרה של יוסף ליד הצרה של אביו יעקב!!!!

ובאמת אנחנו רואים שהיתה תביעה על יוסף... שאחר שיוסף הגיע לבית פוטיפר... אומר רש"י: "התחיל אוכל ושותה ומסלסל בשערו, אמר הקב"ה: אבין מתאבל ואתה מסלסל בשעריך? אני מגרה בך את הדוב מיד ותשא וגו'" כתוב כאן שכמה שליוסף היה קשה... והוא עשה מאמצים להתעלות ממצבו השפל ולהחזיק מעמד ולעודד את עצמו... אבל עדיין הוא היה גם צריך להשתתף בצערו של אביו שיעקב לשם שינוי לא הצליח להתעלות ולעודד את עצמו... כי ליעקב היה הרבה יותר קשה מיוסף...

כלפי מה הדברים אמורים???

בחור יקר: אתה מתמודד מול כל מיני ניסיונות!!! וקשה לך!!! קשה מאוד!!! בחור ממוצע בדרוגו... שהוא לא הצדיק הגדול ביותר... אוטומטית הוא מתמודד עם ניסיונות של יוסף הצדיק... (רק כמובן שיחי ההבדל הקטן... שאצל יוסף זה הגיע מתוך כפייה ועבדות... ואילו אצל בחור ישיבה זה מגיע מחוסר מאמץ ורצינות...) אז כמובן... קשה לך... ואתה מתמודד... אבל!!! מותר לך לדעת אחת ולתמתי... שיש פה עוד מישהו בתמונה... יש את ההורים שלך!!! את אבא ואמא שלך... שהם דואגים עליך!!! זה לא משהו אישי נגדך... זה לא שיש להם חוסר אימון דווקא בך... אלא סו"ס... שיש תופעה גלובלית שהרחוב היום מסוכן... והמדרון חלקלק... והורים נורמליים שהבן שלהם בטבעו לא מספיק פתוח ולא נוטה לשתף אותם... הם דואגים!!!! הם יכולים לשבת בסתם ערב... ככה בארוחת ערב ולדבר: מה קורה עם מוטי שלנו?? איפה הוא מסתובב עכשיו?? מי יודע איזה חברים יש לו?? מה המצב הרוחני שלו??

ושוב: זה נובע נטו מדאגה אמיתית!!! זה אותם הורים ששמרו עליך בתור ילד קטן שלא תקפוף לכביש... אז הם ממשיכים להיות הורים... והם מפחדים מכל מיני כבישים לא רצוים וכל מיני מפגעים שלא יאבדו להם אותך... אגא ממך: תרחם על ההורים הדואגים שלך... ואם אתה ברוך ה' עושה חיל ויושב ולומד... תספר להם את זה... תראה להם את זה...

מה איכפת לך!!! לך זה לא עולה כסף... ולהם??? להם זה עולה בחיים... בבריאות... אל תתקמצן במידע... תנדב להם את זה שאתה לומד בזמן האחרון עד שעה מאוחרת בלילה... תספר להם שהמשיב בישיבה ניגש אליך וביקש ממך שתעזור לו לתרץ איזה קושיה שהוא לא מצליח לתרץ אותה... כאן לא המקום לענווה... ההורים שלך צריכים את זה... זה חשוב להם...

במסכת פסחים יש פרק שקוראים לו "האשה" הנושא שם הוא שהאשה בשנה הראשונה לאחר נישואיה היא רזופה לילך לבית אביה להודיע שנמצאת שלימה בבית תמיה... כי חשוב לה שהם יראו שהיא מרוצה וטוב לה בחיי הנישואין וב"ה היא התקבלה והשתלבה יפה במשפחה של בעלה... כדי לעשות להם טוב על הלב... כן אבא ואמא... תהיו רגועים... אני יודעת שאתם דואגים... אז הנה... באתי להראות לכם שטוב לי כאן... (וזה נפ"מ לעניין קרבן פסח... שבשנה הראשונה היא נמנית באופן אוטומטי על הפסח של משפחת הוריה... אפילו אם היא לא הודיעה מראש...) **אותו דבר אתה:** אתה מגיע בחנוכה הביתה... תהיה רדוף- שתתדל... תתאמץ להראות להורים שלך שנמצאת שלם בבית ה'!!! תראה להם שאתה בסיידר!!! שאתה שתול בבית ה'... שאתה מונח בלימוד... והכי חשוב שתראה להם שאתה שמור... זה בסדר אבא ואמא... אני ממשיך ללכת בדרך שלכם בלי ללכת שמאלה...

אגב: אני לא מתכוין שתרחם אותם... אם זה לא אמיתי... אם אתה כעת במצב לא אידיאלי... אין טעם לנסות לרמות אותם שהכל בסדר... כי להווי ידוע לך... כלל בחיים: מאז רבקה אמנו הוכח מדעית שאת אבא אי אפשר לרמות!!! אם באמת משהו עובר עליך... אתה לעולם לא תצליח לשחק אותה ולרמות את אבא שלך שהכל בסיידר... (את אבא אולי כן אפשר קצת לרמות אבל אמא?? בחיים לא...) אז אני לא מדבר פה על רמאויות!!! אני מדבר על משהו אמיתי... מדובר שבאמת אתה יושב בסה"כ ולומד... ואתה באמת שמור בישיבה ולא עושה מי יודע מה שטויות... רק אתה לא טיפוס יחצן ולא מתאמץ להראות את זה כלפי חוץ... **וזה חסר להורים שלך!!!** מותר להתאמץ להראות